

РЕШЕНИЕ

№ 453

гр. София, 27.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **47** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, във вр. с чл. 145 -178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/

Образувано е по жалба на Е. Г. П., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-289 от 30.11.2021 г. на Директора на Териториално поделение С.-град на Национален осигурителен институт /НОИ/, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] от 24.09.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 и чл. 69б, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/ е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт и потвърденото с него разпореждане, като счита, че същите са постановени в противоречие с материалноправните и процесуалноправните разпоредби. Счита, че неправилно не му е признат трудов стаж, описан в трудова книжка № 15364, като твърди, че трудовият стаж е описан съгласно изискванията на действащите нормативни актове и всички вписвания са направени от съответните длъжностни лица по установената форма и ред и съдържа подписи на главен счетоводител и ръководител. Жалбоподателят изразява искане да бъдат преразгледани всички документи, свързани с правото му на пенсия.

В съдебно заседание жалбоподателят - Е. Г. П., редовно призован, се явява лично – поддържа жалбата и заявява искане за отмяна на оспорения административен акт.

Представя допълнителни писмени обяснения.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ С.-град, в съдебно заседание чрез процесуален представител – юрк. П. оспорва подадената жалба и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Представени са писмени бележки в подкрепа на доводите за законосъобразност на акта. Претендира юрисконсултско възнаграждение в максимален размер.

Административен съд София град, III отделение, 16 състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № 2113-21- 2412/26.04.2021 г. Е. Г. П. е направил искане за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, към което е представил документи за осигурителен стаж и осигурителен доход съгласно чл. 2 от НПОС за преценка правото и определянето размера на пенсията. На 16.06.2021 г. представя и обр. УП-2 без изходящ номер и дата, издаден от А. С. с отразен осигурителен доход за периода от 01.01.1992 г. до 31.12.1994 г. Към датата на подаденото заявление - Е. П. има навършена възраст 59 години и 1 месец.

При разглеждане на заявлението са установени несъответствия и нередовности външна страна в част от представените документи – в частност на трудова книжка № 15364/20.09.1979 /л. 14/, издадена от ТКЗС при АПК С., Обр. УП-30 № 187/20.11.1995 г. и УП-2, издадено от А. С..

В тази връзка е изисквана проверка на съответствието на отразения в представените документи осигурителен стаж за периода 20.08.1978 г. -04.01.1981 г., положен като работник в тухларна С./ППДС С., за периода 01.04.1986 г. - 30.07.1987 г. като бункерист в С. Б. дол, р-к Бабино, за периода 01.08.1987 г.-20.11.1995 г. като пещар рингова пещ в ППДС кл. С./А. С., с приетите и съхранявани в Обединен осигурителен архив на НОИ разплащателни ведомости на осигурителите и издаване на обр. УП-13 въз основа на първичната документация за удостоверяване на осигурителния стаж на Е. Г. П. за посочените по-горе периоди.

Въз основа на представените документи и Регистъра на осигурените лица на НОИ, длъжностното лице по пенсионно осигуряване е зачело на Е. П. осигурителен стаж в размер на 14 години, 2 месеца и 3 дни от трета категория труд.

Административният орган не е зачел осигурителен стаж по следните документи: Обр. УП-30 № 187/20.11.1995 г. /л. 13/ и трудова книжка № 15364/20.09.1979 г. /л. 14/ за следните периоди - 20.08.1978 г.- 04.01.1981 г., 01.04.1986 г- 30.07.1987 г. и 01.08.1987 г. - 20.11.1995 г., тъй като е установил, че лицето не фигурира в разплащателните ведомости и документите са издадени в нарушение на чл. 40 от НПОС. При преценка правото на пенсия не е зачетен и осигурителен стаж за периода 22.11.1995 г.- 03.12.1999 г. като строителен работник в Предприятие за ремонт и строителство /ПРС/ Л., като е прието, че в трудовата книжка е отразен и заверен стаж за период след прекратяване дейността на дружеството, поради което се явява нередовен документ за установяване на осигурителен стаж.

С потвърденото с оспореното решение Разпореждане № [ЕГН] от 24.09.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване е постановен отказ за отпускане на Е. Г. П. на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст, тъй като лицето не отговаря на условията на чл. 69б, ал. 1 от КСО – няма сбор от осигурителен стаж и възраст – 100 и няма 10 години стаж от първа категория и тъй като не отговаря на изискванията за навършена възраст на осн. чл. 68, ал. 1 - 2 КСО.

В хода на настоящото съдебно производство са приобщени материалите, събрани в хода на административно производство, както и представените в съдебно заседание от 13.04.2022 г. от процесуалния представител на ответника писмени доказателства - Решение № 4 от 20.06.1997 г., на СГС, от което е видно прекратяването на Ремонт и строителство – Л. ЕООД, а в трудовата книжка е вписан период до 1999 г., тоест две години след прекратяването; Доклад от Ликвидационния съвет на ААФ С., според който от месец май 1987 г. бригадите и предприятията на АПК С. са самостоятелни юридически лица, а в трудовата книжка периодът от месец август 1987 г., до месец май 1992 г., е подпечатан с печата на АПК С., а не на предприятието.

В съдебно заседание от 25.05.2022 г. от жалбоподателя е представено и копие на диплома за завършено средно образование № 032931 /л. 89/, серия В-24, рег. № 7809/5819 от 03.07.1994 г. и копие от извадка от ДВ, в която е публикувано Обнародвано постановление № 136 от 31.12.1974 г. за осигуряване на работа или професионална подготовка за младежите, които не учат и работят /л. 90-93/.

По искане на ответника на осн. чл. 192 от ГПК от Национална гимназия по прицизна техника „М. В. Л.“ е представено писмо /л. 100/, в което се твърди, че след извършена проверка в регистрационната книга за издадени документи за завършена степен на образование и придобита професионална квалификация е установено, че на Е. Г. П. не е издадена диплома за завършено средно образование № 032931 /л. 89/, серия В-24, рег. № 7809/5819 от 03.07.1994 г. и няма личен картон на негово име.

В съдебно заседание от 19.10.2022 г. е прието по делото и представено от жалбоподателя Удостоверение № 38/07.04.2004 г. на Столична община – район К. поляна /л. 105/.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд- София-град направи следните правни изводи:

Жалбата срещу оспореното Решение № 2153-21-289 от 30.11.2021 г. на директора на Териториално поделение С.-град на Национален осигурителен институт е подадена в законоустановения срок от лице с право и интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Обжалваното решение на директора на ТП на НОИ – [населено място]-град и разпореждането издадено от длъжностно лице по ПО, са издадени от компетентен орган, в рамките на материалната компетентност на органа, в установената форма, като са спазени административнопроизводствените правила, регламентирани с разпоредбите на КСО и АПК. Същите съдържат фактически и правни основания съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административно производствените правила при издаването на решението и потвърденото със същото разпореждане. Оспореното решение не противоречи на материалноправните разпоредби и съответства на целта на закона.

Спорът между страните е относно наличието на право на жалбоподателя на лична пенсия. Конкретно касае основанията за незачетени трудов стаж и категория труд, оспорване на липсата на данни по чл. 5, ал. 4. т. 1 КСО за осигурителния доход на осигуреното лице, за периодите от 20.08.1978 г. до 04.01.1981 г. като работник в

тухларна в К. С. /ППДС С./; от 01.04.1986 г. до 30.07.1987 г. като бункерист в С. Б. дол, р-к Бабино; от 01.08.1987 г. до 20.11.1995 г. като пещар рингова пещ в ППДС кл. С. /„А.“ - С./ и 22.11.1995 г. – 03.12.1999 г. като строителен работник в Предприятие за ремонт и строителство /ПРС – Л..

За удостоверяване на осигурителен стаж за периода 20.08.1978 г. -04.01.1981 г. и 01.08.1987 г.- 20.11. 1995 г. жалбоподателят е представил Удостоверение обр. УП-30 №187/20.11.1995 г. /лист 13/, издадено от А. С., Удостоверение обр. УП-2 /без изходящ номер и дата на издаване/ от Агропормстрой С. с отразено трудово възнаграждение за периода 01.01.1992 – 31.12.1994 г. Представена е и трудова книжка № 15364/20.09.1979 г. /лист 52 – 62/.

При извършената в хода на административното производство проверка на съхраняваните в Обединен осигурителен архив на НОИ разплащателни ведомости на ТКЗС С. и АПК С.- П. С. и на Мини Б. дол ЕАД, предадени по реда на Инструкция № 5 от 30.06.1995 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правопреемник, е установено, че жалбоподателят не фигурира в разплащателните ведомости на посочените в образеца и трудовата книжка осигурители за посочените по-горе периоди 20.08.1978 г.- 04.01.1981 г., 01.08.1987 г. - 20.11.1995 г. и 01.04.1986 г. - 30.07.1987 г.

В случая и в хода на административната проверка се установяват редица несъответствия и нередовности от външна страна на представените от жалбоподателя документи, поради което обосновано и правилно административния орган е отказал да ги цени с такава цел за реализиране на право на пенсия, а именно:

По отношение на Удостоверение обр. УП-30 №187/20.11.1995 г. /лист 13/, издадено от А. С. и в Удостоверение обр. УП-2 /без изходящ номер и дата на издаване/ от Агропормстрой С. е налице разминаване относно адреса на предприятието - в образец УП-3 е посочено С. шосе № 134, а в образец УП-2 - С. шосе № 34. Следва да се посочи, че липсата на изходящ номер и дата като съществени елементи от реквизитите на удостоверителен документ, обосновано разколебават доказателствената му сила.

Стаж за посочените периоди е отразен и в трудова книжка №15364/20.09.1979 г., издадена от ТКЗС при АПК С.. В трудовата книжка за наименование на предприятието или организацията за периода 20.08.1978 г.-20.09.1979 г. е посочено ТКЗС С., а от 20.09.1979 г. до 04.01.1981 г. - ППДС С., без посочен вид дейност, с отразена длъжност работник тухларна и общ работник тухларна, като вписванията за целия период са подпечатани с печат на личен състав на АПК С. С.. За периода 01.08.1987 г.- 02.05.1992 г. е отразен стаж като пещар рингова пещ в ППДС кл. С-во, стр.дейност, а от 02.05.1992 г. до 20.11.1995 г. в А. С.. За първия период вписванията са заверени с печат на Аграрнопромишлен комплекс С., а за втория А. С., С..

В удостоверение обр. УП-30/187/20.11.1995 г. е посочено, че трудът за двата периода е от първа категория по т.4а, б”и” от ПКТП. Според образеца жалбоподателят е започнал работа при тежки и вредни условия на труд на възраст 16 години, 05 месеца и 03 дни, което е в нарушение на приложимия чл. 112 от КТ/1951 г.

За изясняване последното обстоятелство, по искане на ответника по делото е представен от жалбоподателя Диплом за завършено средно образование с № 032931, Серия В-94, рег. № 7809/5819 от 03.07.1994 г., а видно от получено по реда на чл. 192 от ГПК писмо с вх. № 25009/04.07.2022 г. от НППТО „М. В. Л.“, посочената диплома не е издадена от училището и Е. Г. П. няма личен картон в него, което категорично

разколебава записаното относно придобития трудов стаж на лицето за периодите, посочени в Удостоверение обр.УП-30/187/20.11.1995 г.

В трудовата книжка е отразен и положен стаж в като бункерист в С. Б. дол, р-к Бабино за периода 01.04.1986 г.-30.07.1987 г., заверен с печат на личен състав.

При извършената в хода на административното производство проверка на съхраняваните в Обединен осигурителен архив на НОИ разплащателни ведомости на ТКЗС С. и АПК С.- П. С. и на Мини Б. дол ЕАД, предадени по реда на Инструкция № 5 от 30.06.1995 г. за приемане и съхраняване на ведомости за заплати и трудовоправни документи на прекратени осигурители без правоприменик е установено, че жалбоподателят не фигурира в разплащателните ведомости на посочените в образеца и трудовата книжка осигурители за посочените по-горе периоди 20.08.1978 г.-04.01.1981 г., 01.08.1987 Г.-20.11.1995 г. и 01.04.1986 г. - 30.07.1987 г.

По отношение на представената Трудова книжка 15364/20.09.1979 г. се споделят изводите на административния орган, че са налице множество несъответствия и нередности от външна страна на документа. На първо място, в трудовата книжка е отразен и положен стаж като строителен работник в Предприятие за ремонт и строителство от 22.11.1995 г. с преназначаване от 01.05.1997 г. до 03.12.1999 г. в ПРС Л.. При разглеждане на заявлението е установено, че и заверката в трудовата книжка от този осигурител е нередовна, тъй като е отразен стаж след прекратяване на осигурителя с Решение № 4/20.06.1997 г. по ф.д.№ 11663/1991 на СГС. От друга страна, от 01.01.1997 г. до 03.12.1999 г. за Е. Г. П. не са подавани данни по чл. 5, ал. 4 от КСО в Р., а има данни за периода от м.01.1997 г. до м.04.1997 г. за работа на непълно работно време - 1 ч. във Фламинго спорт, което също разколебава доказателствената сила на записа в ТК.

Наред с това е установено, че ТК е издадена на 20.09.1979 г., а първият отразен стаж в нея е от 20.08.1978 г. в ТКЗС С., а съгласно чл. 4, ал. 1 от приложимата Наредба за трудовата книжка, при постъпване на работа работникът или служителят е длъжен да предаде на предприятието, учредението или организацията трудовата си книжка, а ако постъпва за първи път на работа да удостовери това с личния си паспорт или с декларация. В ал. 2 е регламентиран 5-дневен срок за издаването на трудова книжка в този случай.

На стр. 1 в ТК не е посочен номер на личен паспорт, не са попълнени и изискуемите данни на стр. 3, 4 и 5 /семеино положение, точен адрес, данни за образование и професионална подготовка: завършено образование, професионална подготовка, основна и допълнителна професия и др./, което е липса на регламентираните в чл. 5 от Н. изискуеми реквизити и обосновава извода за издадена нередовно, в нарушение на законовите разпоредби ТК. На стр. 10, в графа 1. за периода от 20.08.1978 г. до 20.09.1979 г. е посочено ТКЗС С., а от 20.09.1979 г. до 04.01.1981 г. — ППДС С., без посочен вид дейност, с отразени длъжности работник тухларна и общ работник тухларна.

С оглед на така събраните доказателства съдът приема за правилен изводът на административния орган, че не са установени предпоставки за отпускане на претендираната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст. Правилно длъжностното лице по пенсионно осигуряване е приело, че представеният образец обр.УП-30/187/20.11.1995 г. и трудова книжка № 15364/20.09.1979 г. се явяват издадени в нарушение на чл.40, ал.3 от НПОС.

Съгласно чл. 40, ал. 1 от Наредбата за пенсиите и осигурителния стаж /НПОС/

осигурителният стаж се установява с данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 КСО с трудови, служебни, осигурителни книжки и с документ по утвърден образец. Документите по ал. 1, съгласно ал. 3, се издават въз основа на изплащателните ведомости, други разходооправдателни документи и договори за възлагане на труд. Изплащателните ведомости са първичните документи, доказващи наличието на осигурителен стаж, а трудовите, служебните и осигурителните книжки, както и удостоверенията обр. УП - 3 (документи по утвърден образец по смисъла на чл. 40, ал. 1 от НПОС) са вторични документи, които отразяват данните, съдържащи се в изплащателните ведомости.

Предвидените за целта документи следва да отговарят на съдържание и форма за да имат удостоверителен характер. При липса на елементите от формата и съдържанието правилно административния орган не е зачел удостоверителната им сила. З. е този който представя нередовни документи и въз основа на тях иска реализиране на правото си на пенсия, което има за последица правомерен отказ при отсъствие на показателите за правото на пенсия. Административният орган в случая не може да бъде задължен да проверява и да удостоверява съдържанието в представените изначално явно нередовни по форма и съдържание документи по чл. 40 от НПОС.

За заявителя съществуват други възможности за установяване на стаж и доход по съдебен ред, но не и да доказва в административното производство, че представените от него нередовни документи по чл. 40 от НПОС са редовни, което е в явно противоречие със законовата разпоредба на чл. 40 от НПОС, че документите имат формална доказателствена сила след като са съставени по предвидения ред за издаването им.

В случая и в хода на съдебната проверка се установяват редица несъответствия и нередовности от външна страна на представените от жалбоподателя документи, поради което обосновано и правилно административния орган е отказал да ги цени с такава цел за реализиране на право на пенсия.

По делото липсват други първични документи (трудови договори, допълнителни споразумения, заповеди за командироване и др.), които да съдържат достатъчно данни за трудовата заетост на лицето и които съгласно чл. 40, ал. 5 НПОС да могат да послужат за удостоверяване на осигурителния стаж. По отношение на представеното по делото Удостоверение № 38 от 07.04.2004 г. /лист 105/, следва да бъде посочено, че разгледано в съвкупност с останалите доказателства дискредитират неговата доказателствената сила и пораждат обосновани съмнения относно неговата истинност и истинността на фактите, които се обективират, имащи отношение към нормативните изисквания за придобиване правото на пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 - ал. 2 от КСО. Удостоверението не се позовава на конкретно нормативно основание. Не е ясна и причината, поради която посоченият стаж е отразен в това удостоверение, а не е отразен в издадена по съответния ред и в предвидените срокове трудова книжка. Следва да се отбележи и, че същото не представлява доказателствено средство от категорията на предвидените в чл. 40 от Наредба за пенсиите и осигурителния стаж.

По силата на чл. 40, ал.3 от АПК административният орган преценява доказателствената сила на документа, в който има зачерквания, изтривания, добавки между редовете и други външни недостатъци, с оглед на всички обстоятелства и факти, събрани в хода на производството. Изясняването на

фактичката обстановка се явява законово изискуема предпоставка за издаването на акта (чл.35 от АПК), като всички събрани доказателства следва да се ценят в тяхното единство и взаимовръзка. От посоченото следва, че пенсионният орган не е излязъл извън компетентността си, преценявайки депозираните от жалбоподателя документи с оглед всички установени по случая обстоятелства, а е изпълнил вмененото му от закона задължение.

При обсъждане на представените документи и на служебно събраните доказателства административният орган правилно е приел, че съществуват редица нередовности и несъответствия, водещи до извода за недоказаност на положен стаж от жалбоподателя.

При условията на пълно и главно доказване от страна на жалбоподателя, не се представиха доказателства, които да опровергават установеното от пенсионния орган и съответно на директора на ТП на НОИ С.-град.

При този изход на спора в тежест на жалбоподателя остават направените от него разноски. Ответникът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 78 ГПК вр. чл. 37 от Закона за правната помощ вр. чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвид фактичката и правна сложност на делото жалбоподателят следва да му заплати юрисконсултско възнаграждение в минимален размер - 100 лева.

Предвид изложените съображения и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 16 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Г. П., ЕГН [ЕГН], срещу Решение № 2153-21-289 от 30.11.2021 г. на директора на Териториално поделение С.-град на Национален осигурителен институт, с което е потвърдено Разпореждане № [ЕГН] от 24.09.2021 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване, с което на основание чл. 68, ал. 1 и ал. 2 и чл. 69б, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване е постановен отказ за отпускане на лична пенсия за осигурителен стаж и възраст.

ОСЪЖДА Е. Г. П., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на директор на Териториално поделение С.-град на Национален осигурителен институт разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

Съдия: